

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș

Biuroul de distribuire: Librăria Asociațiunii Sighet, Piața Unirei No. 25

Apare în fiecare Dumineca.

Prețul unui exemplar: 1 Leu.

Din catehism.

105. Ce se înțelege prin cuvântul „iertarea păcatelor“?

(Urmare.)

Indreptarea noastră este de așa natură că cu certitudine fără descoperire dumnezească nimeni nu poate să știe, dacă înaintea lui Dumnezeu în adevăr este indreptat sau nu. „Că nu mă știu vinovat cu nimic, întru aceasta încă nu m'am îndreptat, ci cel ce mă judecă Domnul este.“ (Cor. I. 4, 4.)

Darul sfinților prin care ne îndreptăm nu este nouă dat tuturorora cu aceeași măsură, ci difere de la om la om, ba chiar și în același om este când mai puternic, când mai slab: „fie căruia din noi sa dat dar după măsura lui Hristos“. (Ef. 4, 7.) „Cărarea celor drepti este ca zorile strălucitoare, cari tot mai mult luminează, până se face ziua deplină.“ (Prov. 4, 18.)

Darul sfinților nu numai că poate slăbi în noi, dar îl putem și pierde, precum îl și pierdem prin ori ce păcat de moarte: „Dreptatea celui drept nu'l va mântui în ziua neleguirii lui . . . nici nu va trăi pentru dreptatea lui, că în ziua, în care va păcătuji, când voi zice celui drept că va trăi și el increzându-se în dreptatea să va face nedreptate, toată dreptatea lui nu se va mai aminti, ci va muri în nedreptatea ce a făcut o,“ (Ez. 33, 12, 13.) pentru aceea zice Apostolul: „imi țin aspru corpul meu și îl supun nu cumva altora predicând, însu-mi să mă fac netrebnic.“ (Cor. I. 9, 27.)

Indreptându-ne prin darul sfinților, faptele noastre cele bune capătă o valoare cu care putem dobândi din îndurarea lui Dumnezeu viața de veci. „Că fiul omului va să vină în mărirea Părintelui său, cu ingerii

săi, și atunci va răsplăti fiecărui după faptele lui.“ (Mat. 16, 27.) Faptele noastre bune săvârșite cu ajutorul darului sfinților capătă o vrednicie prin care dobândim fericirea veșnică după dreptate.“ De acum îmi este pastrată cununa dreptății, care îmi va da mie domnul, judecătorul cel drept în ziua aceea.“ (Tim. II. 4, 8.) Cei drepti însă vor fi răsplățiți preste măsura dreptății, cu o măsură superabundantă în adevăr dumnezească — „Dați și vi se va da măsură bună, îndesată și scuturată și versându se vor da în sinul vostru.“ (Luc. 6, 38)

Fără de fapte bune oamenii adulți nu vor ajunge la fericire, cum zice Isus, ca venind El, „va răsplăti fiește carui după faptele sale“. (Mat. 16, 27.)

Ca să fie faptele noastre meritorie, trebuie ca noi să fim în legătura iubirei cu Hristos: „Precum mlădița nu poate să aducă roadă dela sine de nu va fi în viță, așa nici voi, de nu veți fi în mine. Eu sunt vița, voi mlădițele, Cel ce locuște întru mine, și eu întru el, acela aduce roadă multă, căci fără de mine nu puteți face nimic. De nu va rămânea cineva întru mine se va scoate afară ca mlădița, și se va usca și o vor aduna, și o vor băga în foc, și va arde“ (Io. 15, 4—6.)

Drepții, prin faptele lor bune dobândesc aceasta fericire și dobândesc sporirea, creșterea acestei fericiri: „și toată —mlădița,— carea aduce roadă o curățește, ca mai multă roadă să aducă.“ (Io. 15, 2.)

II.

În biserica catolică se poate dobândi iertarea nu numai a păcatelor, dară și a pedepselor pentru păcat.

În taina pocăinței ni se iartă păcatul și pedeapsa de veci, însă Dumnezeu în afară

de pedeapsa de veci mai pedepsește păcatul cu pedeapsă vremelnică, cum sunt bolile, pierderile de tot felul, năcazurile felurite a vieții, cari pedepse în taina pocăinței nu se iartă. Așa Dumnezeu, de-și a iertat păcatul lui Adam, totuși l'a scos din paradis, și l'a pedepsit cu suferințele acestei vieți, așa iertând Dumnezeu necredința lui Moisi și a lui Aron totuși le-a oprit și interzis intrarea în pământul făgăduinței.

Aceste pedepse vremelnice se pot expia în aceasta viață prin fapte bune și fapte de pocăință: „am mărturisit întâi celor din Damasc, și în Ierusalim, și prin toată țara Judeii, și ginților am vestit să se pocăiască, și să se întoarcă la Dumnezeu făcând lucruri vrednice de pocăință.” (Fapt. 26, 20.)

Sfânta Biserică prin capul său are aceasta putere să ierte pedepsele aceste. „Fericit ieșiți Simone fiul lui Jona . . . Și eu zic ție, ca tu ești Petru*) și pe aceasta piatră voi zidi biserica mea Și ție-ți voi da cheile împărăției cerurilor, și ori ce vei lega pe pământ, va fi legat și în ceruri, și ori ce vei deslega pe pământ, va fi deslegat și în ceruri.” (**)) (Mat. 16, 17-19.)

Isus Hristos prin viața, suferințele și moartea lui a câștigat ne măsurat mai multe merite ca cât a fost de lipsă pentru mântuirea neamului omenesc. Meritele aceste sunt inepuizabile, și trebuiesc considerate ca o comoară, ca un tezaur, ce a lăsat Hristos ca o scumpă moștenire bisericii sale. La aceasta comoară s'a adaus suferințele și asperitățile mucenicilor și a sfinților lui Dumnezeu înainte de toate meritele preacuratei vergure Maria. Sfânta Biserică pentru motive bine stabilite, și punând anumite condiții, iartă din pedepsele vremelnice și acordă ușurări, în privința canoanelor prea grele ce s'au dat în taina pocăinței oferind în schimb dreptatei dumnezeiești din aceste comori inestimabile, cum a făcut sf. Apostol Pavel, iertând pedeapsa omului păcătos din Corint pentru întrepunerea credincioșilor de acolo, dând iertarea cu puterea și auctoritatea lui Hristos: „aceluia cui, îi ierțați.

iert și eu, căci și eu de i-am îngăduit ceva, pentru voi am îngăduit în fața lui Hristos.” (Cor. II. 2, 10.)

Începând din timpul apostolic, Biserica catolică în toate secolele a aplicat aceasta iertare, ce în limba bisericii se zice indulgență. Aceste sunt plene, prin cari se iartă toate pedepsele vremelnice, și parțială. În secolele persecuțiunii în cele mai multe cazuri s'au aplicat indulgențele la întrepunerea mucenicilor, în favoarea celor pedepsiți prin canoanele aspre și grele a timpurilor dintâi plini de zel și de înflăcărată iubire față de Dumnezeu și pentru cauza lui.

Indulgențe plene și generale pentru întreaga biserică numai papii dela Roma pot să dea. Ca să putem beneficia de indulgențe trebuie să avem darul sfinților și un profund sentiment de pocăință, în caz contrar nu obținem indulgențele, în afară de aceasta trebuie să îndeplinim toate condițiile speciale de cari sunt legate indulgențele și cari condiții speciale sunt înșirate în bulele papale prin cari se publică indulgențele.

Indulgențele sunt temporare dacă sunt legate de un anumit timp și condițiune, dacă se pot obține ori și când. În sta biserica din 1470 se țin indulgențe jubilarie tot la 25 ani, cum a fost în 1925, care an pentru aceasta s'a și numit an jubilar, așa va fi an jubilar 1950. Indulgență temporară a vestit Sfântul Părinte pentru anul acesta cu ocazia preoției lui de 50 ani.

Indulgențele se pot aplica și sufletelor din purgator, conform învățămintelor ce am dat despre împărțirea sfinților, într-un cât permite aceasta bulla papală, cu care se publică indulgența respectivă.

Din Istoria Biblică A VECHIULUI TESTAMENT.

28. Minunile din pustie.

(Urmare.)

În peninzula sinaitică crește o plantă cu numele botanic: „Lecanora”, un fel de tamarisc, din genul lichenilor, care asudă din coajă un suc rășinos-leguminos, de un gust plăcut. În urma calităților bune acest produs a fost din vechime obiect de negoț pentru localnici în spre Egypt. Avea forma bomboanelor noastre, rotundă, turtită de o culoare surie.

*) Domnul a schimbat numele lui Simon în Petru, care în limba aramaică e tot una cu piatra, pentru ca pe el l'a pus fundamentul bisericii sale.

**)) Numai lui Petru îi făgăduiește Dumnezeu toată puterea în Biserică. Dela el trece la urmașii lui, cari sunt Papii dela Roma.

Este în conformitate cu economia lucrărilor dumnezeiești că într-o câțva să acomodează mediului în care săvârșește minunea, producând lucruri supranaturale prin ridicarea elementelor sau puterilor naturale la supranatural.

Așa a făcut Dumnezeu ca nutrământul miraculos ce cădea noaptea deodată cu roua să fie asemănător produsului vegetal din peninsula sinaitică.

Nutritura unui popor întreg timp de 40 ani cu un nutrământ ce venea din ceriu este o minune atât de izbitoare, în cât vrăjmașii credinței au încercat totul săi dea — dacă se poate — o explicație naturală zicând aceasta manna a izraeliților nu era alt ceva, decât suc al celei plante. Noi trebuie să știm ca Lecanora nu asudă acest suc decât în lunile Iunie și Iulie, și atunci numai când este anul ploios, și într-o cantitate atât de mică — vre'o 350 klg. la an. — care față de un popor întreg nu venea în seamă, în tot cazul de și era manna nutrământul principal, însă nu era nutrământul exclusiv al izraeliților, de alta parte cum spune sf. scriptura, ei au căpătat manna timp de 40 ani zilnic și în afară de peninsula sinaitică, până ce au ajuns în pământul făgăduinței.

Sucul din Lecanora, picura din coajă numai la razele soarelui, căzând pe pământ și substanța lui se poate conserva timp îndelungat, manna biblică a căzut deodată cu roua noaptea și la razele soarelui s'a topit, nu s'a putut conserva decât pe o zi, a doua se mucezea, în afară de ziua sâmbetei, când rămânea bună.

Manna biblică era aspră, în cât se poate zdrobi, de facea praf, și conținutul ei era făinos, suc din Lecanora era moale, era o delicatose, însă insuficient ca nutrământ.

Manna mai avea și acel caracter miraculos, că ori cine mânca din el, a găsit în manna tocmai acel gust care-i convenia lui mai mult.

Dăruirea mannei în pustie este ceea mai mare minune a legii vechi. (Va urma.)

A apărut cea mai eficientă carte de rugăciuni pentru prunci școlari sub titlul: „*Inchinăciunile Creștinului*“ Prețul 4 Lei. Se poate comanda la Librăria Asociațiunii Sighet Piața Unirii. 25

„Asociațiunea Generală a Românilor Uniți“ (A.G.R.U.)

STATUTE

(Urmare.)

IV. Secțiile.

Art. 26. Fiecare comitet poate înființa secții și anume:

- a) Secția religioasă;
- b) Secția literară;
- c) Secția socială-caritativă;
- d) Secția tinerimii;
- e) Secția economică.

În fruntea secției stă un membru al Comitetului respectiv ca președinte delegat, având dreptul de a coopta 3—12 membri. Cooptarea va fi supusă ratificării comitetului respectiv.

V. Administrarea averii.

Art. 27. Avera formează un singur tot și este proprietate indivizibilă a A. G. R. U.

Avera A. G. R. U. rezultă din:

- a) cotizațiile membrilor;
- b) donațiuni și legate;
- c) fructificarea capitalului mobil;
- d) colecte publice;
- e) veniturile publicațiilor.

Asupra averii se va întocmi un inventar.

Din cotizațiile membrilor fondatori și pe viață se constituie un fond inalienabil, putându-se cheltui numai dobânzile acestui fond.

Art. 28. Comitetele diecezane și parohiale își vor alcătui bugetele până la 10 Decembrie ale fiecărui an și le vor supune aprobării comitetului central, respectiv comitetului diecezan.

Art. 29. Comitetul central va întocmi bugetul general pentru anul viitor în luna August. Bugetul general va fi supus spre aprobare congresului general ordinar.

Anul de gestiune pentru toate comitetele începe cu 1 Ianuarie și să sfârșește la 31 Decembrie.

Art. 30. Comitetul central va pune la dispoziția comitetelor diecezane și parohiale sumele aprobate prin bugetul general.

Din cotizațiile membrilor activi $\frac{1}{3}$ se rezervă comitetelor parohiale, $\frac{1}{3}$ comitetelor diecezane, iar restul stă la dispoziția comitetului central.

Cotizațiile plătite de membrii fondatori și pe viață trec în întregime în administrarea comitetului central.

Veniturile de altă natură rămân în administrarea comitetului, care le-a realizat.

Art. 31. Pentru controlarea întregii gestiuni bănești se înființează:

- a) *Comitetul central de cenzori*, constând din 7 cenzori;

b) *Comitetul diecezan de censori*, constatător din 5 censori ;

c) *Comitetul parohial de censori*, constatător din 3 censori.

Aceste comitete funcționează pe lângă comitetele de conducere respective.

Comitetul central de censori poate controla gestiunea oricărui comitet.

VI. Dispoziții finale.

Art. 32. Comitetul central va alcătui un *regulament general*, cum și regulamente speciale pentru a stabili normele de aplicare a prezentelor statute.

Regulamentele vor fi supuse ratificării congresului general.

Art. 33. Statutele A. G. R. U. nu pot fi modificate decât cu majoritate de 2/3, prezenți fiind 1/2 din membrii congresului general.

Art. 34. Desființarea A. G. R. U. nu poate fi hotărâtă decât de congresul general anume convocat în acest scop și întrunind 3/4 din totalul membrilor, cu majoritate de 3/4 și cu avizul Episcopatului Român Unit. În caz de desființare, toată averea A. G. R. U. revine de drept Provinciei Metropolitane Române Unite de Alba-Iulia și Făgăraș, care va constitui din această avere un fond inalienabil, ale cărui venituri vor fi destinate pentru clădiri noi de biserici în parohii lipsite de mijloace.

Art. 35. A. G. R. U. este reprezentată în afaceri de drept civil de către președinte, ca delegat al Metropoliei Române unite de Alba-Iulia și Făgăraș.

Art. 36. Aceste Statute, cum și ulterioarele modificări, intră în vigoare după aprobarea Episcopatului Român Unit.

* * *

Blaj, din congresul general de constituire al „Asociațiunii Generale a Români-

lor Uniți” (A. G. R. U.), ținut în ziua de 23 Noembrie 1929.

(ss.) Dr. Valeriu Pop (ss.) Dr. Augustin Popă
președinte. secretar

Nr. 153—1930.

Aprobăm

Din conferența Episcopatului român gr.-cat. al provinciei mitropolitane de Alba-Iulia și Făgăraș, ținută la reședința mitropolitană din Blaj în ziua a 24-a a lunii Noembrie, anul Domnului 1929.

Blaj la 10 Ianuarie 1930.

(ss) Dr Vasile Suci

(L. S.) Arhiepiscop și Mitropolit de Alba-Iulia și Făgăraș.

Colectă. Pentru a se procura vestimente bisericesti la Biserica română unită din Sighet au binevoit să contribuie până în prezent, cu oferte benevole :

Vasile Trifoi cu soția sa Marcuța Iusco 1000 Lei.

Mihai Strâmbei 120 Lei.

Câte 100 Lei au dăruit : Victor Branic, Vasile Sas, George Iuga, Falcanici Cuța, o credincioasă și Grigore Matos.

Văd. Victor Gyenge 50 Lei.

Câte 40—40 Lei au dăruit : Ilie Șaga, Vasile Teleptean, Grigore Trifoi și soția lui Alexandru Podina.

Câte 20—20 Lei au dat : Berniczky N. Grigore Pop și Floarea Cotârla.

Suma : 1990 Lei.

Aducem binevoitorilor donatori cele mai călduroase mulțumiri.

Senatul bisericesc.

Calendar săptămânal.

9—15 Martie 1930.

9. Dumineca I. în Pareseni. (Ev. Ioan 1, 14.) SS. 40 Martiri.
10. Luni. M. Codrat † 258.
11. Marți. P. Sofronie † 639.
12. Mercuri. C. Teofan † 818.
13. Joi. P. Nichifor † 846.
14. Vineri. C. Benedict.
15. Sâmbătă. M. Agapia

